

4. Фінанси: підручник / за ред. С. І. Юрія, В. М. Федосова; 2-ге вид. переробл. і доповн. К.: Знання, 2012. 687 с.

5. Бюджетний кодекс України : Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-VI. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2456-17> (дата звернення 19.11.2021).

6. Стратегія реформування системи управління державними фінансами на 2017-2020 роки: Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8.02.2017 р. № 142-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/142-2017-p> (дата звернення: 19.11.2021).

7. Матеріали Чемеровецької селищної ради Кам'янець-Подільського району Хмельницької області за 2018-2022 р. URL: <https://chemerovecka-gromada.gov.ua>.

**Дердзяк Андрій Васильович**

*Головний спеціаліст відділу паспортизації управління з питань ідентифікації та паспортизації ГУ ДМС у Львівській області*

## **СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ УПРАВЛІННЯ МІГРАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ**

Деструктивні зростаючі міграційні процеси, які характерні для сучасного етапу соціально-економічного розвитку України, стають на перешкоді формуванню ресурсного забезпечення розвитку національної економіки та збільшують дестабілізуючий характер впливу ризиків і загроз у всіх сферах суспільно-економічного обміну. Це призводить до позиціонування стратегічної ролі міграційних процесів не тільки в галузі покращення ефективності соціально-економічних трансформацій національної економіки, а також у забезпеченні безпекового базису розвитку держави через низку формування збалансованих структурно-функціональних зв'язків управління міграційними процесами у

системі економічної безпеки держави враховуючи специфіку впливу умов посилення геополітичних протистоянь, наростаючої глобалізації та загострення проявів гібридного характеру. Отже, обумовлюється об'єктивна доречність обґрунтування стратегічних напрямків реалізації державної політики регулювання міграційних процесів в системі забезпечення економічної безпеки держави.

Важливість моделювання стратегічних гілок державної політики управління міграційними процесами для забезпечення економічної безпеки держави посилюється з огляду на такі чинники:

- присутність руйнівних демографічних процесів, які сумісні з домінуванням показників смертності над народжуваністю та високими темпами скорочення загальної кількості населення;
- обмеження параметрів формування, відтворення та використання трудового капіталу національної економіки, спричинене загостренням демографічних, соціально-економічних та міграційних процесів;
- підвищення соціальної напруженості у державі в умовах глобалізації економічних відносин та посилення ступеня конфліктності між учасниками суспільно-економічного обміну та прискорення темпів здійснення соціально-економічних трансформацій;
- несформованість інституційної бази управління міграційними процесами державного управління;
- невисокий рівень ефективності вирішення проблем міграції, який створює перепони у формуванні ефективних протидії загрозам міграційного характеру та механізмів уникнення ризиків;
- обмеженість ресурсного базису формування соціально-психологічних та

фінансово-економічних мотиваційних механізмів, стабілізації процесів зовнішнього переміщення населення і стримування негативного впливу міграції;

- актуальність посилення стратегічної ролі соціальної компоненти міграції для забезпечення стабільного розвитку ринку праці, капіталу та територій;

- непогодженість інструментів і механізмів реалізації основних засад державної міграційної політики з основними пріоритетами економічної безпеки України;

- недосконалість системи обліку розвитку міграційних процесів та моніторингу;

- вимушеність формування людського капіталу як основного ресурсного базису забезпечення економічної безпеки країни.

З моменту окупації АР Крим та початком воєнних дій на частині території Донецької та Луганської областей, відбулось гальмування процесів ефективної імплементації багатьох суспільно-важливих реформ (земельна, адміністративно-територіальна, судова, податкова тощо), та підвищення проявів соціальної несправедливості в державі, нераціонального розподілу матеріальних благ у суспільстві. Вирішуючи емігрувати з України на постійне місце проживання в іншій державі домінантними для населення є такі мотиви, як: гарантування свободи для себе та власної родини, отримання доступу до справедливого правосуддя, прав і свобод людини.

Фокус вирішення міграційних проблем не має адекватного закріплення в базових інституційних документах безпекового спрямування. У Стратегії національної безпеки України міграційні загрози, в основному, позиціонуються через ряд порушень міграційного законодавства, погіршення людського капіталу та нелегального перетину державного кордону, що, є доволі вузьким підходом

який не відображає всього масштабу проблеми [1]. Прийнята Стратегія державної міграційної політики України на термін до 2025 р., не передбачає чітких механізмів фінансування визначених цілей [2]. Поза увагою Стратегії залишається безпека стабілізації міграційних процесів національної економіки України.

Обґрунтування основних гілок реалізації державної політики регулювання міграційних процесів у сегменті забезпечення економічної безпеки держави дасть змогу побудувати адекватний організаційно-управлінський і ресурсно-функціональний базис подолання деструктивних процесів міграційної активності населення, що формуватиметься у:

- налагодження ефективних внутрішніх зв'язків між інституційними елементами управлінсько-функціональними компонентами системи економічної безпеки держави та міграційної політики;
- забезпечення стратегічної узгодженості при формуванні інструментів імплементації прикладних засад та пріоритетних механізмів безпекової і міграційної політики держави;
- стратегічній зміні прикладних засад державної міграційної політики з площини проходження негативних соціально-економічних наслідків у сферу превентивного запобігання дестабілізаційному впливу наростаючих викликів міграційних процесів;
- чіткі джерела фінансування державної політики регулювання міграційних процесів в системі безпекових пріоритетів держави;
- досягненні синергічного ефекту стосовно зміцнення економічної безпеки держави та прискорення темпів розвитку структурних соціально-економічних змін в суспільстві;

- створені безпекових механізмів протидії деструктивним імміграційним процесам в Україну, що посилюють релігійні, етнічні, культурні та соціальні ризики;

- покращенні структури та якості людського капіталу як стратегічної ресурсної складової забезпечення національної безпеки.

Для формування механізмів та інструментів реалізації державної політики регулювання міграційних процесів у контексті зміцнення державної фінансової безпеки передбачає втілення таких заходів:

- подолання “доларизації” торговельно-економічних і виробничо-господарських трансакцій в національній економіці за допомогою формування мотиваційних стимулів та механізмів до конвертації фінансових ресурсів трудових мігрантів у національну валюту – гривню;

- збільшення рівня суспільної довіри до установ банківсько-фінансового сектору за допомогою прозорості фінансово-економічних трансформацій, що гарантуватиме дотримання виконання функціональних обов’язків фонду.

- збільшення дієвості державної політики управління міграційними процесами за допомогою налагодження структурно-функціональних зв’язків між механізмами державної політики регулювання міграції та економічної безпеки держави в енергетичній сфері.

З огляду на це, варто реалізувати такі заходи:

- 1) реформувати існуючі підходи до субсидіювання вартості споживання енергетичних ресурсів домогосподарствами в галузі монетизації субсидій та підвищення пріоритетних соціальних груп населення для їх першочергового унеможливлення нераціонального використання бюджетних коштів;

- 2) зниження цін на енергетичні ресурсу шляхом збільшення вітчизняного видобутку енергоносіїв та частки відновлювальних джерел енергії у структурі

енергетичного сектору;

3) розширення пільгових кредитних цільових програм у галузі енергоощадності та енергозбереження.

Покращення державної політики регулювання міграційних процесів має бути спрямоване в русло активізації процесів трансферу новітніх інтелектуальних технологій в Україну.

Погодження інструментів державної політики регулювання міграції з пріоритетами забезпечення інвестиційної безпеки держави орієнтується на активізацію темпів інтеграції мігрантів у підприємницькому середовищі національної економіки, яка вимагає запровадження певних заходів:

- формування соціально-психологічних мотивів і стимулів щодо залучення коштів трудових мігрантів у реалізацію інвестиційно-інноваційних проєктів, відкриття власного бізнесу та розвиток самозайнятості;
- стимулювання зміни структури витрат мігрантів із сегменту споживання у площину фінансування інвестиційних проєктів;
- створення бази типових бізнес-планів та надання інформаційно-консультаційної підтримки мігрантам.

Таким чином, зближення стратегічних гілок державної політики урегулювання міграційних процесів із першочерговими системи забезпечення економічної безпеки держави є значною мірою незадіяним ресурсним резервом налагодження позитивної структурно-функціональної взаємодії, що і, складає передумови для вирівнювання демографічних дисбалансів та стабілізації міграції у державі і дає стимул для розвитку процесів якісної безпекової трансформації суспільно-економічних відносин й функціонування національної економіки.

### **Список використаних джерел:**

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 р. “Про Стратегію національної безпеки України”: Указ Президента України № 392/2020.

2. Про схвалення Стратегії державної міграційної політики України на період до 2025 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 лип. 2017 р. № 482-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/482-2017-%D1%80#Text>.

**Добошук Людмила Русланівна**  
*Студентка II курсу магістратури*  
*Західноукраїнського національного університету*

### **ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Необхідність реформування існуючої системи охорони здоров'я в Україні стала ще більш актуальною в умовах пандемії, спричиненої поширенням коронавірусної хвороби. Саме в умовах коронакризи загострилися системні проблеми системи охорони здоров'я, які показали її неготовність до таких глобальних викликів. У 2014 р. за ініціативи МОЗ було розроблена Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я (СОЗ) на період 2015-2020 років [1], в якій було визначено головні вектори розбудови СОЗ, наведені в додатку В. Важливим кроком у реформі СОЗ є зміцнення первинної медичної допомоги (ПМД) шляхом введення, розбудови та зміни вимог до ліцензування приватної практики первинної медичної допомоги, перепідготовки лікарів. Це означає, що лікарі зможуть надавати послуги паралельно або у складі діючих центрів ПМД, а їх послуги будуть профінансовані за рахунок державного бюджету. Лікарі зможуть об'єднуватися у так звані «кооперативи» для спільної роботи та отримання додаткової спеціалізації.